

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับหลักเกณฑ์
การอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ สธ ๐๒๐๔/๔๖๔ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกระเบียบกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสถานพยาบาลโดยสาระสำคัญของระเบียบดังกล่าวกำหนดว่าข้อ ๑ ให้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพหรือผู้ประกอบการโรคศิลปะซึ่งเป็นข้าราชการและพนักงานของรัฐในสังกัดทุกกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และสภาวิชาชีพได้ไม่เกินหนึ่งแห่งต้องมีใช้สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ข้อ ๒ ไม่อนุญาตให้ข้าราชการหรือพนักงานของรัฐตั้งกล่าวข้างต้น ดำเนินการสถานพยาบาลส่วนตัว ซึ่งอยู่ห่างไกลจากตำบลที่อยู่ประจำของตนจนไม่น่าจะควบคุมกิจการของสถานพยาบาลนั้น ๆ ได้โดยใกล้ชิด ข้อ ๓ ไม่พิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนในสถานที่เดียวกับสถานที่ขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา และในข้อ ๔ กำหนดให้การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพหรือผู้ประกอบการโรคศิลปะที่เป็นผู้รับอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการพิจารณาตามข้อ ๑- ข้อ ๓

การที่กระทรวงสาธารณสุขออกระเบียบดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการที่ผู้อนุญาตจะใช้ดุลยพินิจตามมาตรา ๒๕ (๒) ประกอบกับมาตรา ๒๕ (๓) ให้พิจารณาว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลต้องเป็นผู้ที่สามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดหรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของ “ผู้รับอนุญาต” ไว้หลายประการ โดยเฉพาะการดูแลมิให้บุคคลอื่นมาใช้สถานพยาบาลผิดประเภทหรือผิดหลักมาตรฐานการให้บริการตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ฯลฯ และประการสำคัญจะต้องมีผู้ประกอบการวิชาชีพตลอดเวลาทำการ (มาตรา ๒๔-มาตรา ๔๘) โดยกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าข้าราชการซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติราชการอยู่แล้ว ไม่ต่ำกว่าวันละ ๘ ชั่วโมง และต้องอุทิศเวลาให้แก่ราชการ ย่อมไม่สามารถไปควบคุมดูแลกิจการ

สถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดมากกว่าหนึ่งแห่ง ดังนั้น กระทรวงสาธารณสุขจึงได้กำหนดให้การพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพ ซึ่งเป็นข้าราชการ และพนักงานของรัฐฯ ได้ไม่เกินหนึ่งแห่งตามรายละเอียดในข้อ ๑ ของระเบียบ แต่เนื่องจาก บทบัญญัติในมาตรา ๒๕ (๒) ได้กำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการสถานพยาบาลสามารถขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลได้สองแห่ง โดยไม่ได้กำหนดว่าผู้ประกอบการวิชาชีพ หรือผู้ประกอบการโรคศิลปะซึ่งเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตนั้น จะเป็นข้าราชการหรือพนักงานของรัฐฯ หรือไม่

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่า การออกระเบียบกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ จะกระทำได้อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือตามข้อ ๑ ของระเบียบกระทรวงสาธารณสุขฯ ดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า บทบัญญัติของมาตรา ๒๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นเรื่องของผู้อนุญาตที่จะพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล โดยผู้อนุญาตจะต้องพิจารณาให้ได้ว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตอยู่ในหลักเกณฑ์ ๓ ประการ คือ (๑) ต้องเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม (๒) ต้องไม่เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ก่อนแล้วสองแห่ง และในสองแห่งดังกล่าวจะเป็นผู้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนได้เพียงแห่งเดียว (๓) ต้องเป็นผู้ที่สามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิด หากผู้ขอรับใบอนุญาตอยู่ในหลักเกณฑ์ดังกล่าวครบทั้ง ๓ ประการ ผู้อนุญาตจึงจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลได้ ซึ่งการพิจารณาของผู้อนุญาตในการออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลได้ไม่เกินสองแห่ง ทั้งนี้ ตามที่มาตรา ๒๕ (๒)^๒ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้บัญญัติไว้ แต่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ใช่เป็นบทบังคับให้ผู้อนุญาต

^๑ มาตรา ๒๕ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลของผู้อนุญาตจะต้องปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาต

(๑) เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ หรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม แต่บุคคลเช่นว่านั้นจะได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามประเภทใด หรือสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์ใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ไม่เป็นผู้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้วสองแห่ง แต่ในกรณีที่เป็นผู้ดำเนินการประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนอยู่แล้วแห่งหนึ่ง จะอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนอีกแห่งหนึ่งไม่ได้

(๓) เป็นผู้ที่สามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิด

^๒ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ , ข้างต้น

จะต้องออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตสองแห่งเสมอไป การพิจารณาของผู้อนุญาตดังกล่าว ผู้อนุญาตจะต้องพิจารณาด้วยว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตสมควรได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลได้จำนวนหนึ่งหรือสองแห่ง เพราะมาตรา ๒๕ (๓)^๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ บัญญัติให้ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องสามารถควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดอันเป็นเงื่อนไขกำกับที่สำคัญอีกข้อหนึ่ง ส่วนการพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตจะดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดเพียงใดนั้นบทบัญญัติของมาตรา ๒๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่ได้บัญญัติหลักเกณฑ์การพิจารณาในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น การพิจารณาหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๕ (๓)^๕ แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้อนุญาต^๖ คือปลัดกระทรวงสาธารณสุข ย่อมใช้ดุลยพินิจในการวางกรอบการใช้ดุลยพินิจในเรื่องดังกล่าวนี้ได้ และในทางปฏิบัติปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะผู้อนุญาตได้มอบอำนาจ^๗ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนให้ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะเป็นผู้พิจารณาอนุญาตในกรุงเทพมหานครและให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาตในต่างจังหวัด ปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะผู้อนุญาตและอยู่ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้รับมอบอำนาจในการอนุญาตดังกล่าวจึงชอบที่จะวางแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตได้เพื่อให้ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลเป็นไปในแนวเดียวกัน แต่ทั้งนี้แนวทางปฏิบัติดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

เมื่อพิจารณาเนื้อหาของระเบียบกระทรวงสาธารณสุข^๘ เรื่องหลักเกณฑ์การ

^๓ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ , ข้างต้น

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ , ข้างต้น

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ , ข้างต้น

^๖ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๗ คำสั่งกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๖๔๖/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๑ เรื่องมอบหมายให้ข้าราชการเป็นผู้อนุญาตตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ลงนามโดยปลัดกระทรวงสาธารณสุข

^๘ ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๑ ให้พิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลแก่ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบโรคศิลปะซึ่งเป็นข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสังกัดทุกกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดย

อนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ตามข้อ ๑ ซึ่งกำหนดให้ผู้ได้รับมอบอำนาจจาก ปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพ หรือผู้ประกอบการโรคศิลปะซึ่งเป็นข้าราชการและพนักงานของรัฐเพียงแห่งเดียวแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่าการที่กระทรวงสาธารณสุขออกระเบียบฯ ดังกล่าวโดยพิจารณาว่าผู้ประกอบการวิชาชีพ หรือผู้ประกอบการโรคศิลปะซึ่งเป็นข้าราชการและพนักงานของรัฐต้องใช้เวลาในการปฏิบัติงานวันละ ๘ ชั่วโมง ย่อมไม่สามารถไปควบคุมดูแลกิจการสถานพยาบาลได้โดยใกล้ชิดจึงกำหนดให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนเพียงหนึ่งแห่ง ซึ่งเป็นการกำหนดที่มีลักษณะชัดเจนไม่มีการใช้ดุลยพินิจพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลให้เหมาะสมเป็นรายกรณี ระเบียบฯ ดังกล่าวเป็นการวางกฎบังคับแตกต่างจากที่ บพัญญูมาตรา ๒๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดไว้ อันมีลักษณะเป็นการจำกัดขอบเขตการอนุญาต ทำให้ไม่อาจออกใบอนุญาตให้เหมาะสมเป็นธรรมในแต่ละกรณีได้ จึงขัดต่อพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ การออกระเบียบของ กระทรวงสาธารณสุขโดยมีสาระตามข้อ ๑ จึงกระทำไม่ได้

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีความเห็นเป็นข้อสังเกตว่า หากกระทรวงสาธารณสุขประสงค์ที่จะใช้ระเบียบฯ ดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลของผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นไปโดยเหมาะสมก็อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๑^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อวางแนวทางปฏิบัติในเรื่องการพิจารณาออกใบอนุญาต

พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และสภาวิชาชีพไทย ได้ไม่เกินหนึ่งแห่งต้องมีใช้ สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ข้อ ๒ ไม่อนุญาตให้ข้าราชการหรือพนักงานของรัฐดังกล่าวข้างต้นดำเนินการสถานพยาบาล ส่วนตัว ซึ่งอยู่ห่างไกลจากตำบลที่อยู่ประจำของตนจนไม่น่าจะควบคุมกิจการสถานพยาบาลนั้นๆ ได้โดยใกล้ชิด

ข้อ ๓ ไม่พิจารณาออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนในสถานที่เดียวกับร้านขายยา ตามกฎหมายว่าด้วยยา

ข้อ ๔ การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพหรือผู้ประกอบการโรคศิลปะที่เป็นผู้รับอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการพิจารณาตามข้อ ๑ – ข้อ ๓

^๔ มาตรา ๒๑ กระทรวง นอกจากมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ให้มีปลัดกระทรวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในกระทรวง กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง และลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของส่วนราชการในกระทรวงให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนด รวมทั้งกำกับ เฝ้าระวัง ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวง

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกระทรวงรองจากรัฐมนตรี

โดยทั้งนี้มิข้อสังเกตดังนี้

(๑) ในกรณีข้อ ๑ กระทรวงสาธารณสุขจะต้องกำหนดเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่มีการขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลแห่งที่สองให้ส่งเรื่องการขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลดังกล่าวไปให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณา อันจะทำให้มีการใช้ดุลยพินิจโดยเหมาะสมแก่ข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีและชอบด้วยกฎหมาย^{๑๐}

(๒) ในกรณีข้อ ๓^{๑๑} ที่ห้ามมิให้มีการออกใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนในสถานที่เดียวกับร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยานั้น เป็นข้อกำหนดที่เกี่ยวกับสถานที่ดำเนินการของสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนซึ่งเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของสถานพยาบาลที่จะได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามมาตรา ๑๔^{๑๒} วรรคสองหรือเป็นเงื่อนไขที่จะกำหนดไว้ในใบอนุญาตสำหรับประกอบกิจการสถานพยาบาลตามมาตรา ๑๖^{๑๓} วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้แล้วแต่กระทรวงสาธารณสุขจะพิจารณากำหนด ในกรณีนี้หากกระทรวงสาธารณสุข ประสงค์จะกำหนดมิให้สถานที่ดำเนินการของสถานพยาบาลปะปนเป็นสถานที่เดียวกับสถานที่ขายยาเช่นนั้น กระทรวงสาธารณสุขก็ต้องไปพิจารณากำหนดเรื่องนี้ไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔^{๑๔} หรือมาตรา ๑๖^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี กระทรวงสาธารณสุข

^{๑๐} อย่างไรก็ตาม ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ (นายอมร จันทรสมบูรณ์) มีความเห็นว่า แม้ระเบียบของกระทรวงสาธารณสุขฯ จะไม่กำหนดเพิ่มเติมข้อความให้ชัดเจนว่าต้องมีการส่งเรื่องการขออนุญาตกลับมาให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาก็ตาม ระเบียบของกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวก็ย่อมมีผลใช้บังคับได้ ทั้งนี้เพราะระเบียบของกระทรวงสาธารณสุขฯ เป็นระเบียบที่ออกโดย “ปลัดกระทรวงสาธารณสุข” ซึ่งเป็นผู้อนุญาตที่มีอำนาจออกใบอนุญาตได้ตามกฎหมาย และระเบียบนี้เป็นคำสั่งภายในของฝ่ายปกครองที่ปลัดกระทรวงมอบหมายอำนาจแก่ข้าราชการให้เป็นผู้อนุญาตแทน ดังนั้น โดยหลักกฎหมายทั่วไปแล้ว ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า กรณีที่อยู่นอกเหนือขอบเขตอำนาจของข้าราชการที่ได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวง ก็ย่อมยังคงเป็นอำนาจของผู้ที่มีอำนาจอนุญาต(ปลัดกระทรวง)นั่นเอง ทั้งนี้ โดยไม่มีความจำเป็นต้องเขียนระบุไว้อีก และเป็นที่เข้าใจได้ว่าผู้ที่มีอำนาจอนุญาตย่อมจะออกระเบียบหรือมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้อำนาจที่เป็นดุลยพินิจของตนได้เสมอ

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๘ , ข้างต้น

^{๑๒} มาตรา ๑๔ สถานพยาบาลมี ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

(๒) สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

ลักษณะของสถานพยาบาลแต่ละประเภทตามวรรคหนึ่งและลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาลให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๑๓} มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการสถานพยาบาล เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอ การออกใบอนุญาต และการประกอบกิจการสถานพยาบาลประเภทใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๑๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๒ , ข้างต้น

^{๑๕} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๓ , ข้างต้น

ไม่มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขในเรื่อง สถานที่ดำเนินการสถานพยาบาลไว้ในระเบียบฯ ที่ออกในลักษณะเช่นนี้

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนคานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนคานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สิงหาคม ๒๕๕๕